

Република Србија
Врховни касациони суд
Рев2 1439/2015
27.10.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Јасминке Станојевић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у парници из радног односа тужиле С.И., чији је пуномоћник Н.Д., адвокат из Б., против туженог Стоматолошког факултета Универзитета у Б., кога заступа А.Н., адвокат из Б. и умешача на страни туженог С.С. из Б., чији је пуномоћник Б.П., адвокат из Београда, ради поништаја одлуке о додели стана, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 37/2015 од 11.03.2015. године, у седници одржаној 27.10.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 37/2015 од 11.03.2015. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2451/10 од 23.05.2014. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле и поништене као незаконите одлуке туженог и то одлука Комисије за стамбене односе туженог бр. 697/2 од 27.03.1994. године са седнице одржане 18.05.1994. године, којом је додељен стан путем закупа умешачу на страни тужене С.С. површине 37квм у улици ... бр. ... стан број... и одлука Савета туженог факултета број 1109/1 од 19.07.1995. године која је донета на седници Савета од 11.07.1995. године а којом је одбијен приговор тужиле и потврђена првостепена одлука. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужени да изврши поновну расподелу наведеног стана према одредбама Правилника о решавању стамбених потреба радника Стоматолошког факултета од 25.12.1990. године. Ставом трећим изреке, одлучено је о трошковима поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 37/2015 од 11.03.2015. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом и трећем изреке. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова по жалби, а ставом

трећим изреке обавезан тужени да тужиљи на име трошкова жалбеног поступка исплати 18.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужени је изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Тужбеним захтевом је тражена заштита и поништај као незаконитих одлука туженог којима је додељен стан путем закупа. То значи да се ради о имовинскоправном спору у коме се у смислу члана 403. Закона о парничном поступку дозвољеност ревизије цени према вредности предмета спора који је тужилац навео у тужби, односно према наплаћеној такси. Утврђивање вредности ради наплате таксе прописано је чл. 21-27. Закона о судским таксама ("Службени гласник РС" 31/09... 93/14). По члану 28. истог закона ако се по одредбама чл. 21. до 27. не може утврдити вредност предмета спора, као вредност се узима износ од 15.000,00 динара, без обзира који је суд надлежан за решавање спора.

По члану 403. став 3. ЗПП, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијеног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, односно 100.000 евра у привредним споровима, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају у тужби није означена вредност предмета спора, на тужбу није обрачуната или наплаћена судска такса, према цитираним одредбама Закона о судским таксама вредност предмета спора је 15.000,00 динара, испод лимита за изјављивање ревизије, због чега је ревизија одбачена као недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа
судија
Љубица Милутиновић,с.р.